

SAHİBİ :

TÜRKİYE İSLÂM ENSTİTÜLERİ
TALEBE FEDERASYONU ADINA
GENEL BAŞKAN

Cahid BALTACI

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ :

**A. Vehbi
VAKKASOĞLU**

IDARE MÜDÜRÜ :

İSMAİL L. ÇAKAN

BU SAYIDA

SELÂM	İSLÂM MEDENİYETİ
BÂTİNİLERİN TEFİSİRDEKİ YERİ	Doç. Dr. İsmail Cerrahoğlu
MINARELER (Şiir)	Halide Nusret ZORLUTUNA
İSLÂM'DA DİN EĞİTİMİ VE ÖĞRETİMİ	Zeki CÂNÂN
BİR KONUŞMA ÜZERİNE ...	Muhammed PASIÇ
CÜNEYD-İ BAĞDÂDÎ	Asist. Süleyman ATEŞ
AHMED 'B. ÂSİM EL-AN- TAKÎ (v. 220/835)	Dr. A. Subhi FURAT
ZEKAT MUVACEHESİNDE BORÇ VE ALACAKLARIN DURUMU —.....	Ali ŞAFAK
İSLÂM'A HAYRANLIK (Şiir)	İbrahim GÜLEÇ
İKİ MAKALE HAKKINDA DİN EĞİTİMİNDE SAMİMİ MİYİZ?	Prof. Muhammed Hamidullah
İKİNCİ DİL KONGRESİ MÜ- NASEBETİYLE —.....	Dündar FÂNİ
SOKAKLARIN ŞEHRİ (Şiir)	Mahir İZ
TÜRKLERİN İSLÂM'A YAP- TIKLARI HİZMETLER	Abdurrahim KARAKOÇ
ÇAĞRI (Şiir)	Dr. Y. Ziya KAVAKÇI
TÜRK TOPLUMUNDAKİ BÖ- LÜNME SEBEPLERİ	Rekin ERTEM
İBRET ALINACAK ÇOK ŞEY- LERİMİZ VAR AMA, ALA- BİLEN NEREDE?	Sabri AKDENİZ
SUALLERE CEVAPLAR	Hüsnü DIKEÇLİGİL
GÖRDÜKLERİM (Şiir)	Gazi MERT
TIRAMPACILAR	Muhsin İlyas SUBAŞI
YÂ MUHAMMED (Şiir)	Hilmi KURTULUŞ
MİLLÎ MÜSİKİMİZİ İLERİ GÖTÜRMEK İÇİN NELER, NASIL YAPILMALIDIR? ...	Abdurrahim GÜLER
HABER	Edip ÖZİŞİK
	İSLÂM MEDENİYETİ

İDAREHANE

Türkiye İslâm Enstitüleri Talebe Federasyonu Genel Merkezi
Nuruosmaniye Caddesi No: 82/1
Tel. : 22 46 02

CAĞALOĞLU — İSTANBUL

Haberleşme Ve Havale Adresi :
İSLÂM MEDENİYETİ, P.K. : 1315

S İ R K E C İ

TEMSİLCİLERİMİZ

Ankara: T.I.H.O.M.C.F. Genel Başkanı: Mehmet KARAMAN
Kayseri: T.I.E.T.F. İkinci Başkanı : İ. N. NURSAÇAN
Konya : T.I.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : Ahmet FİDAN
İzmir : T.I.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : Orhan ÇETİN

TEKNİK KADRO

Dış Münasebetler : Mahmut ÖZTÜRK
Sekreter : Ressam :
Erdoğan ATAK Gürbüz AZAK
Dizgi ve Baskı : T A N M A T B A A S I — İSTANBUL
Yıl: 1. Sayı: 11
Basıldığı tarih: 15 Haziran 1968

ABONE

Yıllık : 12 sayı, 30. TL.

Altı Aylık : 6 sayı, 15. TL.

Öğrencilere % 20 Tenzilat yapılır.

Yabancı Memleketlere İki kati.

Bir sayısı : 250 Kuruş.

İLÂN TARİFESİ

Dış Kap.: 2 renk 2.500 TL.

Tek renk 2.000 TL.

İç Kapak: 2 renk 1.500 TL.

Tek renk 1.000 TL.

Renkli ilân-sahifesi :

Tamamı : 1.200 TL.

1/2 : 750 TL.

1/4 : 400 TL.

1/8 : 250 TL.

Mecmuamızdaki yazılar me'haz gösterilmeden alınamaz.
Gönderilen yazılar basılsın basılmısin iade edilmez.

Mûsikî

EDİP
ÖZİŞİKMİLLÎ MÜSİKİMİZİ İLERİ
GÖTÜRMEK İÇİN NELER
NASIL YAPILMALIDIR?

U önemli soru üzerinde enine-boyuna durmak ve düşünmek gerektiğine inandığım için söyleyeceklerimin uzun sürmesi tabiidir. Aslında Türk Müsikisini ileri götürmek şeklinde ifade edilen dâva; bizatihi mûsikî, ile uzaktan - yakından ilgilenen herkesin ,ona yardım hususunda mutlaka vazifeli kılındığı bir dâva hüviyetinde görülmelidir. Kanaatimizce bu konunun çeşitli cephelerden ele alınması, dâva içinde gizlenen problemlerin açığa çıkarılması zarûri bulunmaktadır. Ben, mûsikî san'atının ışığı altında, dâvanın aydınlığa çıkarılabileceği inancımı muhafaza

ederek konuya giriyorum.

Herşeyden önce «millî mûsikî» ve «ileri götürmek» tâbirlerinden ne anlaşıldığının açıkça belirtilmesi şarttır. Ancak bundan sonradır ki konuyu — sağa sola kaydırmadan — tesbit ederek nelerin, nasıl yapılabileceği sorularının cevaplarını aramağa sıra gelecektir.

MİLLÎ MÜSİKİ NEDİR?

Bir milletin kendi özünün ve karakterinin dile geldiği, aksettği mûsikî millî mûsikîdir. Bir milleti meydana getiren fertlerin yaratmalarının «ortak özellikleri»nin — zamanın akışı içinde — daha bâriz bir hal alarak az - çok keskin çizgilerle şekillenmeye, billûrlaşmaya gittiğini Mûsikî Tarihi göstermiştir. Muhakkak ki bugünün «millî sanatçısı», dünkü «millî sanatçı»nın zevk ve görüşlerinin etkisinden kurtulmayı asla düşünmek-sizin, eserlerini yaratabilmekle beraber. saf san'at bakımından, her yeni, mevcut eski'nin üzerine ilâveden başka birşey değildir. Yeninin, bir görüntüsten ibaret bulunmasına mukabil, millîlik bir mayadır. Millîliğe vücut veren «ortak temel» veya «ortak kaynak»tan faydalandıkları müddetçe, ferdi yaratmalar millî bir kisveye bürünmüş olurlar. Gerçekten de millî bir eser o milletin damgasını taşıyan eserdir.

Şu halde «Millî Mûsikimiz» deyince; Türklüğe ve Türk milletine has, dünden bugüne intikal edip yaşayan ve yaratılagelen mûsikiyi anlamak lâzımgelmektedir. Belirtmek yerinde olur ki Türk Milletinin özünü ve karakterini veremeyen, Türk dehasının güneşiyle parlamayan ve Türk hasletleriyle bezenmeyen — ne idüğü belirsiz — mûsikî bahsimizin dışındadır.

Gelelim İLERİ GÖTÜRMEK tâbirine. Benim. ileri götür-

mekten anladığım; — inkışaf ve tekâmül fikirlerinin derinliklerine inmeksiz — «geri kalmış» veya «duraklamış» birşeyin ileri götürülmesidir. Burada «geri kalmış» veya «duraklamış» ibaresine dikkati çekmek isterim. Ben; «millî mûsikimizi ileri götürmek»le «hâlen geri kalmış veya duraklamış olan millî mûsikimizin ileri götürülmesindeki zarûret»e işaret edilmek istendiğine hükmediyorum. Yoksa — böyle bir maksat olmadan — nelerin, nasıl yapılması gerektiğinden söz açılmazdı.

Bu noktada biraz durmak lüzumunu his ediyorum. Acaba bugünkü durumu bakımından Türk Mûsikisinin duraklamış veya geri kalmış olduğu ne dereceye kadar söylenebilir? Mûsikide duraklama veya geri kalma ne demektir? Mûsikinin ileri götürülmesinden nasıl ve ne zaman bahsedilebilir?

Konumuzun, bütün teferruatıyla incelenmesinden evvel, bu suallerin cevaplarını bulmak isabetli olacaktır.

Son suali tekrarlayalım:

Mûsikinin ileri götürülmesinden nasıl ve ne zaman bahsedilebilir? Başka bir ifade ile, mûsikinin ileri götürülmesi bir vâkıa olarak mütalâa edilebilir mi?

Yukarıda söylediğim gibi, ancak geri kalmış veya duraklamış olduğu farz edilen bir mûsikinin ileri götürülmesi düşünülebilir. Bakalım «geri kalmış mûsiki» veya «duraklamış mûsiki»den dem vurmak mümkün müdür?

Derhal ilâve edelim ki mûsikide ilerilik veya gerilik mevzuunun yeri yoktur. İlerlemek; mûsikide öğrenmek, daha çok öğrenmek demektir.

Geri kalmış mûsiki tâbiri: tekâmülü belli bir noktada kalmış, çeşitli sebeplerle hamlelerine devam edememiş mûsiki demek olur ki böyle bir mûsikiyi «tarihi» sıfatıyla tavsif etmek daha yerinde sayılmalıdır. Bu neviden bir mûsikinin, temsil ettiği maziye canlandırması dolayısıyla, saygı ve sevgimize lâyık görülmesi normaldir ama bugünün mûsikisi ile hayat bağları kesilmiş olduğundan konumuzla ilgisi düşünülemez.

Duraklamış mûsiki tâbiri ise; tekâmülü belli bir noktada kalmış olmakla beraber ilerletilmesi, bugüne ulaştırılarak faydalanılması ümidi bulunan mûsiki demek olur ki böyle bir mûsikiyi de bugünün mûsiki anlayışı noktasından kayda değer bulmak imkânsızdır. Bir mûsikinin, durduğu noktadan itibaren elinden tutarak, günümüze getirilmesi müsbet bir vâkıa olarak nazara alınmaz. Devrini doldurarak duran ve tarihin derinliklerinde kaybolan bir mûsikinin bugünün yaşayan mûsikisine form, tema veya motif bakımından belli etkiler yapabilmesi ihtimal dahilinde ise de bu türlü bir mûsiki de konumuza girmemektedir.

Hulâsa; geri kalmış veya duraklamış bir mûsikiden bugün bahis açmak mânasızdır. Bu halde tarihe mal olmuş böyle bir mûsikinin ileri götürülmesinden de bahsedilememek gerekmez mi? Herhalde yaşayan, yaşamakta devam eden (yâni tarihi sıfatını almamış) bir mûsikinin ileri götürülmesini müsbet bir vâkıa olarak mütalea etmek mânasız kaçacağından, ileri götürmek tâbirine «geliştirmek ve

çeşitlendirmek» mânalarını vermek uygun düşecektir.

Biliyoruz ki Mûsikide Tekâmülün asıl adı Mûsikide Çeşitlilik. Mûsiki formlarının çoğalmasını mûsikinin zenginleşmesi mânasına almamız. Mûsikinin Ufkî ve Şakûlî Genişlemesi, Mûsikinin Ufkî ve Şakûlî Zenginleşmesi birbirini tamamlayan bahislerdir.

Şuraya kadar olan açıklamalardan anlaşılacaktır ki «millî mûsikimizi ileri götürmek» tâbirinden «millî mûsikimizi — tek kelime ile — ÇEŞİTLENDİRMEK» mânasını çıkarmaktan başka çare yoktur. Filhakika —mücerret olarak— ileri götürmek fiilini mûsiki san'atı yönünden değerlendirmek mümkün olmadığı aşikârdır.

Artık yeni şekle sualimizi tekrarlayabiliriz: Mûsikinin çeşitlenmesinden nasıl ve ne zaman bahsedilebilir? Cevap hazır: Eğer o mûsiki mevcut çeşitlerle ruhumuzu doyuramıyor, tatmin edemiyorsa. Bu tatminsizliği bizatihi mûsikinin teknik imkânlarındaki ve ifade kudretindeki tatminsizlik olarak düşünebiliriz: Gerek teknik imkânlar, gerek ifade kudreti bakımlarından müsait olan bir mûsikiden tatmin olmamak abes olur. Teknik imkânların ifade imkânlarına nazaran kifayetsizliği halinde bir mûsikinin katiyet ve samimiyetle kifayetsizliğinden bahsedilemez. Lâkin, ifade kudretindeki kısırlık ve yetersizlik başlıbaşına tatminsizliğin delili ve isbatı sayılabilir. Bu tatminsizliğin sebebi fakirliktir ve — açık söylemek gerekirse — «gerçek fakirlik» ifade kudretindeki fakirliktir. Târifine uygun olarak fonksiyonunu ifâ edemeyen bir mûsikiyi gerçek mânasında «mûsiki» telâkki etmek dahi fuzûlidir.

Böylece bugünkü Türk Mûsikimizin duraklamış veya geri kalmış bir mûsikiyi temsil etmesinin düşünülmesi ve yaşayan mûsikide duraklama veya geri kalma hallerinden bahsedilemeyeceği neticesine vararak suali beraklaştırmakta fayda umuyorum:

MİLLÎ MÛSİKİMİZİ ÇEŞİTLENDİRMEK İÇİN NELER, NASIL YAPILMALIDIR?

Bir mûsikinin genel olarak çeşitlenmesi; ufkî ve şakûlî çeşitlenme, ufkî ve şakûlî genişleme yanında, seste ve sazdaki zenginleşmeyi ifade etmektedir.

Bu cümleyi yeterince açıklamak için bir nebze mefhumlar üzerinde durmalıyım.

UFKÎ ÇEŞİTLENME: Makam ve usullerde yaratılacak yeniliklerle, harici inşa dediğimiz şekillerde tenevvün temini Ufkî Çeşitlenmeyi teşkil etmektedir.

ŞAKÛLÎ ÇEŞİTLENME: Asli ve ruhi çeşitlenme mânasında kullandığımız bu tâbir; ses, söz ve enstrümandaki çeşitlenmeyi istihdaf etmekte olup tegannî ve icradaki çeşitlenmeyi de buna ithal edebiliriz.

UFKÎ GENİŞLEME: Bir mûsiki eserinin ruh ve melodik bakımından değil, münhasıran insan ve saz seslerinin teakubu ve taaddüdü bakımından çeşitlendirilmesi hâli o eserin Ufkî Genişlemesi demektir.

ŞAKÛLÎ GENİŞLEME: Mûsikinin, sesin maddi

yapısı itibarile değil, ruh ve melodik yapı itibarile genişlemesidir. Bir mûsîki eserinin bütünü içinde ruh ve mâna itibarile teksif edilmiş melodilerin yer alması onun şâkûlî genişlemesine delâlet eder.

SAZDA ZENGİNLEŞTİRİLME :

a) Sazda Kemmi Zenginleştirilme: Aynı sazdan birden ziyade konulması veya bizatihi saz çeşitlerinin artırılmasıdır.

b) Sazda Keyfi Zenginleştirilme: Toplulukta vazife alan sazların mûsîkiye melodik bakımdan (süsleme veya nüans vererek) iştirakleridir.

SESTE ZENGİNLEŞTİRİLME :

a) Seste Kemmi Zenginleştirilme : Esas sese ayrı bir koronun iştiraki veya bizatihi seslerin koro teşkil etmeleri halidir.

b) Seste Keyfi Zenginleştirilme : Mûsîki eserini sesin nüans veya süsleme yolile zenginleştirilmesidir.

Millî mûsîkimizin genel olarak çeşitlendirilmesinden bahsedilebilmek için evvelemirde saydığımız noktalar muvacehesindeki durumunun gözden geçirilmesi, hangi bakımlardan daha nelerin, nasıl yapılabileceği probleminin çözülebilmesine yardım edecektir. Eğer aşağıda soracağımız kısa suallerin cevapları fiili duruma uyuyorsa yürünecek yolunu kendiliğinden aydınlığa çıkmış bulunacağına şüpheye mahal yoktur.

1 — MİLLÎ MÛSİKİMİZİN UFKİ ÇEŞİTLENMESİ NE MERKEZDEDİR ?

Makam ve usullerde yenilik yaratma çabalarından henüz pek uzaktayız. Bestekârların bu konuda tam bir arama ve araştırma gayreti içinde oldukları aslâ söylenemez. Aynı şey form bakımından da ileri sürülebilir.

Makam, usul ve formlarda yeni'nin ve başka'nın içinde olabilmek için "ilmi" çalışmak bir zaruretittir. Ne çare ki ortada göze çarpan ve takdire değer bir ilmi çalışma olmadığı gibi bunun lüzumu dahi idrak edilmiş değildir. (Bu birinci müşahadedir.)

2 — MİLLÎ MÛSİKİMİZİN ŞAKÛLÎ ÇEŞİTLENMESİ NE MERKEZDEDİR ?

Burada dikkati çeken Sözde ve Enstrümanlarda çeşitlenmedir. Sözde, yâni güftede çeşitlenme hâlen pek yetersiz derecede bulunmakta ve sözdeki şekil ve mâna esaretinin devam edegelmekte olduğu müşahade edilmektedir.

Enstrümanlarda çeşitlenme vasat safhadadır. Ancak derhal ilâve edelim ki "millî sazlarımız"dan bir kısmı zamanla kaybolup gitmekte olmasına rağmen "mevcut sazlarımız"ın teknik imkânlarının artırılmasına çalışılmamaktadır. Bunlara yenilerinin ilâvesi yolundaki cereyan ve teşebbüsler yetersizdir. Beynelmilel enstrümanlardan, gereğince faydalanma yolunda ilmi çalışmalara henüz girişilmemiştir. (Bu ikinci müşahadedir.)

3 — MİLLÎ MÛSİKİMİZİN UFKİ GENİŞLEMESİ NE MERKEZDEDİR ?

Koral ve armonize mûsîki çalışmaları pek cılızdır. Saz seslerinin tek ve ayrı seslere nazaran teakup ve taaddüdü, yâni teksesli mûsîki sistemi yanında, saz seslerinin ayrı seslere nazaran teakup ve taaddüdü olarak târif ettiğimiz çokselsli mûsîkiye birçok bakımlardan iltifat edilmediği ve vücuduna

ihtiyaç duyulmadığı bir vâkiadır. Çokselsli mûsîkinin gerçekleşmesi yolunda ilmin ışığı altında kuru-lacak bir Türk sazlarının galip nisbeti muhafaza edilen bir Türk Orkestrası fikri el'an benimsememiştir. (Bu üçüncü müşahadedir.)

4 — MİLLÎ MÛSİKİMİZİN ŞAKÛLÎ GENİŞLEMESİ NE MERKEZDEDİR ?

Bugün ruh ve melodik yapı itibarile mûsîkimizin "yüksek bir noktaya" erişmiş olduğunu kimse söyleyemez. Kanaatimizce Türk Mûsîkisi, bugünkü imkânları itibarile dahi, söyleyebileceklerinden ancak %10 unu söylemiş durumda olup %90 ını henüz söylememiştir. Teksesli mûsîki sisteminin, bu %90 nisbetini tüketinceye, çokselsli mûsîkinin kapılarını zorlayınca kadar revaçta kalacağı kanaati umûmidir. (Bu dördüncü müşahadedir.)

5 — MİLLÎ MÛSİKİMİZİN SAZDA ZENGİNLEŞTİRİLMESİ NE MERKEZDEDİR ?

Burada manzara yürekler acısıdır. Devletin kendi konservatuvar ve okullarında öğretimini yasak ettiği Türk mûsîkisi sazlarının — bu ölüm kalım mücadelesi sırasında — zenginleştirilmesinden dem vurmak hadımın çocuk sahibi olmasından bahsetmesiyle müsavidir. Ancak, sazda keyfi zenginleştirilme hususunda ferdi gayretlerin verimli sonuçlara ulaştıkları da gözden kaçmamaktadır. (Bu beşinci müşahadedir.)

6 — MİLLÎ MÛSİKİMİZİN SESDE ZENGİNLEŞTİRİLMESİ NE MERKEZDEDİR ?

Koro mûsîkisi veya korolu mûsîki çalışmaları bir göstermelik manzarasından ileri gitmemektedir. Mûsîki eserinin nüans ve süsleme yolile zenginleştirilmesi bahsinde anlaşmazlıklar, tereddütler, kaprisli hareketler hâkimdir. Nüans ve süslemenin mûsîkinin dış yapısını pekleştirecek fonksiyonunu uzun müddet savunmak lâzımgeleceğe benzemektedir. (Bu da altıncı müşahadedir.)

Evet! Millî Mûsîkimizin çeşitlendirilmesi konusundaki fiili durum ve manzara budur.

Böylece, mûsîki sanatının gösterdiği yolu izleyerek, Türk Mûsîkisinin panoramasını çizmiş olduğuma inanyorum. Bu panoramayı "umumî bir teşhis" kabul etmekte isabet varsa artık — bu müşahadelerden sonra — nelerin, nasıl yapılacağını hakkındaki PLAN'ın tatbikına sıranın gelmiş bulunduğunu ileri sürebiliriz.

Buraya kadar söylediklerimizi bir kere daha toparlayarak teşhisimizi değerlendirelim:

MİLLÎ MÛSİKİMİZİ ÇEŞİTLENDİRMEK İÇİN NELER YAPILMALIDIR? sualine verilecek cevabımız şöyle olacaktır:

a) Hâlen kullanılan ve mevcut makam ve usullerde yenilikler yaratılmalıdır.

b) Hâlen kullanılan şarkı formu — diğer milletlerdekilere bakarak — genişletilmeli ve küçük formlar yanında büyük formlar da gerekli ilgiyi görmelidir.

c) Hâlen pek dar bir çerçeveye sıkıştırılmış olan güftede — hürriyet prensibinin tabii bir icabı olarak — çeşitlenme tam mânasiyle ve cesaretle tatbik edilebilmeli, serbes nazımdaki güfteler de rahatça bestelenebilmelidir.

ç) Millî sazların zamanla kaybolmalarına müsaade edilmemeli, mevcut sazların teknik imkânlarının zenginleştirilmesine çalışılmalı ve yeni veya beynelmilel sazlardan faydalanılmalıdır.

d) Koral ve armonize mûsıkî çalışmalarına şevkle sarılmalı ve her fırsatta bu çalışmaların toplumdaki semeresi alınmalıdır.

e) Teksesli mûsıkî yanında çoksesli mûsikiye de hayat hakkı verilmelidir (Bu konuyu daha aşağıda teferruatıyla inceleyeceğim.)

f) Türk enstrümanlarının dâhil ve galip durumunda olduğu «yepyeni bir Türk Orkestrası» kurulmalıdır.

g) Teksesli mûsıkîmizin imkânlarının hâlen %90 ını kullanmamış durumda olduğu asla unutulmayarak küçümsenmesine bile müsaade edilmemeli, şerefli mazisine ve saadetlerle dolu istikbaline daima saygı ve sevgi beslenmelidir.

h) Türk mûsıkîsi enstrümanlarının öğretimi Devlet Konservatuvar ve Okullarında — batı enstrümanlarıyla irlikte — öğretilmeli, bu enstrümanların mûsıkî dünyası içinde lâyık oldukları mevki alabilmesi için, bir sisteme bağlanarak ilmi metodları hazırlanmalıdır.

i) Bir mûsıkî eserinin nüans ve süsleme yoluyla zenginleştirilmesini — güzellik idealine yönelmiş olmak şartıyla — tasvip ve takdir etmekte gecikilmemelidir.

Bu maddelerde saydıklarımız yerine getirildiği takdirde millî mûsıkîmizin özlenen çeşitlenmeyi gerçekleştirmiş bulunacağını tahmin etmek güç olmasa gerektir.

Artık bahis bu listedeki işlerin NASIL yapılacağı sorusuna dayanmıştır.

Nasıl yapılacağı sorusuna yardımcı olarak KİMLER tarafından yapılabileceği sorusunun da cevabını aramak ve mûsıkî ile ilgili bütün grupların teker teker vazife ve salâhiyetlerini saymak zamanı gelmiştir.

Biliyoruz ki mûsıkî san'atı bakımından mûsıkî ile ilgili direkt ve endirekt unsurlar altıya ayrılmaktadır. Altı kenarlı mûsıkî prizmamızı teşkil eden kenarlar şunlardır:

1 - Bestekâr, 2 - Ses sanatkârı, 3 - İcra organları, 4 - Dinleyici, 5 - Mûsıkî Esteti, 6 - Mûsıkî Mûnekkidi.

Bütün bu unsurların millî mûsıkîmizin çeşitlendirilmesi konusunda yüklendikleri görev ve sorumluluklar ayrı ayrıdır. Ancak, bu 6 grup ilgilencinin durumlarının birer birer aydınlığa çıkarılması ile üzerinde durulan konunun gerektirdiği hassas neticelerin istihsalinin mümkün olacağını tahmin etmiyorum. Bu itibarla yeni bir gruplama yapmak daha uygun olacaktır :

- 1 — Bestekâr,
- 2 — Ses Sanatkârı,
- 3 — İcra Organları,
- 4 — Toplum,
- 5 — Mûsıkî adamı,
- 6 — Mûsıkî kurumları (Radyo, Konservatuvar, Okul, Dernek,, Sendika, Plâk Şirketleri)
- 7 — Devlet.

(Devamı var)

ŞAFAK SÖKERKEN

Yırtılsın zulmetler doğuyor ilâhî nûr
Kalkın kardeşlerim kalkın selâma durun.
Yükseliyor her an lem'a lem'a âfâk
Koşun kardeşlerim koşun selâma durun.

*

Senelerdir bekledik bu Mutlu doğuşu
Avcumuz açık gözümüz ufukta her ân.
Anlımız secedede dâim gönlümüz dertli
Açtık kalbimizi Rabba yalvararak her an.

*

Ondört asır önce parlamıştı Hıra'dan
Bir nesl-i mücahid yürümüştü ardından.
Bugün yine bir nesl-i mücahid doğuyor
Parlayacak yine o nûr, canib-i şarktan.

● GÜNAY DULKAR